

בש"פ 6325/17 - אלמוג פרץ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6325/17

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
העורר: אלמוג פרץ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום
17.7.2017 במ"ת 54574-05-17 שניתן על ידי כבוד
השופט ע' טאהא

תאריך הישיבה: כ"ג באב התשע"ז (15.8.2017)

בשם העורר: עו"ד יוסף רז

בשם המשיבה: עו"ד מיכל רגב

החלטה

1. מונח בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (מ"ת 54574-05-17, כבוד השופט ע' טאהא), לפיה נעצר העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו. ברקע, כתב אישום שהוגש נגד העורר, אחיו ונאשם נוסף. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, העורר והנאשמים האחרים קשרו קשר לשדוד חנות ולשם כך הצטיידו באקדחי צעצוע וחפצים שונים. הם מימשו את תכניתם ושדדו את החנות באיומי אקדח. בהזדמנות אחרת, העורר והנאשמים האחרים קשרו קשר לביצוע שוד בחנות בה עבד העורר, אך נתפסו בעודם מתצפתים על החנות האמורה. העורר הצליח לחמוק מן המשטרה, עד אשר נתפס כשלושה שבועות לאחר מכן. בהתאם, השלושה הואשמו בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות, שינוי זהות של רכב, הסתייעות ברכב לביצוע פשע, הימצאות בנסיבות מחשדות בכוונת פריצה, שיבוש מהלכי

עמוד 1

משפט וקשירת קשר לפשע. בנוסף, העורר אף הואשם בעבירות של ניסיון גניבה בידי עובד ובעבירה נוספת של שיבוש מהלכי משפט.

אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר נגד העורר. קושי עליו הצביע הסניגור הוא כי אח העורר שוחרר למעצר בית. החלופה שהוצעה על ידי הסניגור היא שחרורו למעצר בית באיזוק אלקטרוני ובפיקוח אנושי למשך 15 שעות ביממה. הצעה זו - כמו ההצעה שיהיה במעצר בית יחד עם אחיו - נדחתה.

הסניגור טען כי לא יתכן שאח אחד נמצא במעצר אחר סורג ובריח ואח אחר שוחרר למעצר בית. עוד הדגיש כי המשפחה עשתה מאמצים ניכרים כדי להציע גורם מפקח לרוב שעות היום. באת כוח המדינה סמכה ידיה על החלטת בית המשפט המחוזי.

2. לאחר עיון בחומר החלטתי כי דין הערר להידחות. צודק הסניגור כי במבחן התוצאה ביחס למעצרים של שני האחים הנאשמים - המצב אינו רצוי. בצורה ברורה יותר נראה שיש לשאוף לשחרור העורר ממעצר אחר סורג ובריח למשל בדרך של מעצר באיזוק אלקטרוני ופיקוח אנושי במשך 24 שעות ביממה. ההצעה הנוכחית של הסניגור נופלת מכך. הסניגור הצביע על מקרים שבהם בית המשפט אישר מעצר באיזוק אלקטרוני ללא מפקח בכל שעות היום. לענייננו, ניתן להשיב כי ודאי תוצאה כזו היא בגדר חריג, ובאשר למקרה הקונקרטי - שירות המבחן ציין כי אין לקבל הסדר של מעצר בפיקוח אלקטרוני ללא פיקוח אנושי ראוי לנוכח הסיכון הגבוה להישנות עבירות דומות מצד העורר. עניין זה נובע לא רק מן העבירה הנוספת המיוחסת לעורר - שיבוש מהלכי משפט, אלא גם מכוח דפוסי ההתנהגות העולים מן התסקירים שהוגשו.

באשר לאפשרות שהעורר ישהה במעצר בית באיזוק אלקטרוני יחד עם אחיו ובאופן זה יהיה פיקוח אנושי מלא, מקובלת עלי הסתייגות בית המשפט המחוזי מחלופה זו. צוינו נימוקים שונים, והודגש כי הסיכון בשהייתם של העורר ואחיו יחדיו נעוץ בחומרת העבירות והתכנון שקדם להם, ובמרכזיות השניים בתכנון העבירות. השהייה המשותפת תביא להגברת הסכנה הנשקפת מהם לשלום הציבור, שכן הם עלולים לנצל את זמנם במשותף לתכנון המעשה הבא. באת כוח המדינה הדגישה בצדק - ונימוק זה אף מוצא עיגון בתסקיר שירות המבחן - כי יכולתם של המפקחים לפקח על אח אחד אינה מלמדת על התאמתם לפקח על שני האחים יחד.

3. סיכומי של דבר, לא מצאתי כי נפלה טעות המצדיקה התערבות בהחלטת בית המשפט המחוזי. יש לקוות כי תוצע חלופה בעניינו של העורר שתכלול למשל פיקוח אנושי לאורך כל שעות היום, באופן שישתלב עם האיזוק האלקטרוני. הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ג באב התשע"ז (15.8.2017).

ש ו פ ט

עמוד 2
